

РЕШЕНИЕ

№ 41121

гр. София, 22.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 13.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6919** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от С. П. М. чрез адвокат К. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № GRAM-2243301/15.05.2026 г. по чл.171, т.1, б. „з“, „дд“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от И. С. Д. – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на С. П. М. е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175а, ал.1 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 12 месеца. С доводи за материална незаконосъобразност и несъобразяване с целта на закона, жалбоподателят моли съда за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответникът – И. С. Д. – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР – редовно уведомен, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка от служители на СДВР отдел Пътна полиция на 15.05.2026г. около 00.05 ч. в [населено място], [улица], е установено, че С. П. М. управлява лек автомобил О. Ф., с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Н. С. С., като водачът не използва пътя по предназначение, изразяващо се във форсирането на двигател и поднасянето на задната част на МПС по посока на

движението си, първо на ляво, после на дясно, като с тези си действия застрашава живота и здравето на останалите участници в движението.

Съставен е АУАН серия ГА с бл. № 4714719/15.05.2026г. срещу С. П. М. за нарушение на чл. 104Б, т.2 от ЗДвП – водач на МПС, който използва пътищата отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

С обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-2243301/15.05.2026 г. по чл.171, т.1, б. „з“, „дд“ от ЗДвП, издадена от И. С. Д. – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, на С. П. М. е наложена ПАМ - временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175а, ал.1 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 12 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК срок от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в т.1, б. „з“, „дд“ от същия закон е визирана хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който извън случаите по букви "а" - "ж", при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 12 месеца - за нарушенията по чл. 175, ал. 4, чл. 175а, ал. 1, чл. 176, ал. 2.

В конкретния случай като основание за издаване на процесната заповед е посочено, че жалбоподателят като водач и собственик на МПС използва пътищата отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

Нарушението на жалбоподателя, констатирано с АУАН, който е редовно съставен, има доказателствена сила до доказване на противното. Актът е съставен от компетентен орган, има необходимото съдържание, както и са спазени разпоредбите на чл. 40-43 от ЗАНН за съставянето му. Описаните в акта фактически обстоятелства за извършеното нарушение по ЗДвП досежно начина на управление на МПС съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на оспорената заповед. Целта на приложената ПАМ има превантивен характер – да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява административно наказание. В хода на иницирираното съдебно производство по обжалване на ПАМ жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, че отразеното в АУАН не отговаря

на действителността, поради което отразените в АУАН фактически обстоятелства не са опровергани.

Посочената мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 1, т.1, б. „з“, „дд“ от ЗДвП, която следва да бъде наложена на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение на чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП. Тази разпоредба предвижда да се наложи наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 102.26 евро или 200 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. П. М. чрез адвокат К. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ГРАМ-2243301/15.05.2026 г., издадена от И. С. Д. – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на С. П. М. е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175а, ал.1 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 12 месеца.

ОСЪЖДА С. П. М. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 102.26 евро или 200 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: